

РЕШЕНИЕ

№ 251

гр. Добрич, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, ХІХ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Деница Б. Петкова

при участието на секретаря Геновева Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от Деница Б. Петкова Гражданско дело № 20233230100292 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на част II, дял I от ГПК:

Производството е образувано по исковата молба на П. М. В. с ЕГН ***** от гр. Д., ул. „***“ № ***, вх. ***, ет.***, ап. ***, чрез процесуален представител адвокат М. Г. , с която срещу „Стар пост“ ООД с ЕИК 175157550, седалище и адрес на управление в гр. София, бул „Черни връх“ № 73 са предявени кумулативно обективно съединени иски по чл. 242 във вр. с чл. 128, т.2 от КТ, чл. 86 от ЗЗД и чл. 224, ал.2 от КТ /след частично прекратяване на производството на основание чл. 232 от ГПК с протоколно определение от 29.05.2023г. и допуснато по реда на чл. 214, ал., изр. 3 от ГПК с протоколно определение от 21.02.2024г. изменение в размера на предявените иски/ за заплащането на следните суми, а именно:

- 710 лева неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец май 2022г. – иск по чл. 242 във вр. с чл. 128, т.2 от КТ;

- 389,26 лева неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец юли 2022г. - иск по чл. 242 във вр. с чл. 128, т.2 от КТ;

- 389,26 лева неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец август 2022г. - иск по чл. 242 във вр. с чл. 128, т.2 от КТ;

- 710 лева неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец октомври 2022г. - иск по чл. 242 във вр. с чл. 128, т.2 от КТ;

- 710 лева неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец ноември 2022г. - иск по чл. 242 във вр. с чл. 128, т.2 от КТ;

ведно със законната лихва върху всяко от главните задължения от датата на подаване на исковата молба 31.01.2023г. до изплащане на възнаграждението;

- 42,27 лева, представляващи обезщетение за забава по чл. 86 от ЗЗД при изплащане на трудово възнаграждение за месец май 2022г., считано от 01.07.2022г. до 31.01.2023г.

- 17,31 лева, представляващи обезщетение за забава по чл. 86 от ЗЗД при изплащане на трудово възнаграждение за месец юли 2022г., считано от 31.08.2022г. до 31.01.2023г.

- 13,78 лева, представляващи обезщетение за забава по чл. 86 от ЗЗД при изплащане на трудово възнаграждение за месец август 2022г., считано от 01.10.2022г. до 31.01.2023г.

- 13,17 лева, представляващи обезщетение за забава по чл. 86 от ЗЗД при изплащане на трудово възнаграждение за месец октомври 2022г., считано от 01.12.2022г. до 31.01.2023г.

- 7,22 лева, представляващи обезщетение за забава по чл. 86 от ЗЗД при изплащане на трудово възнаграждение за месец ноември 2022г., считано от 31.12.2022г. до 31.01.2023г.

- 402,40 лева, представляваща неизплатено брутно трудово обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ за неизползван отпуск за 2021г. в размер на 13 дни, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до изплащане на задължението и

- 779,28 лева, представляваща неизплатено брутно трудово обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ за неползван платен годишен отпуск за 2022г. в размер на 26 дни, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до изплащане на задължението.

Претендират се сторените по делото разноси.

Исковата молба се основава на следните обстоятелства: по силата на трудов договор ищецът е работил при ответното дружество до 29.12.2022г., когато със заповед № 609/23.11.2022г. от страна на работодателя му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Ищецът сочи, че не са му заплатени процесните брутни трудови възнаграждения, както и дължимите обезщетения по чл. 224, ал. 1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск за 2021г. и за 2022г. Претендира се реално изпълнение, ведно с обезщетения за забава. Претендират се и сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК, редовно уведомен ответникът, оспорва в цялост исковата молба, като сочи, че претендираните суми за трудови възнаграждения, както и за неизползван платен годишен отпуск са заплатени на ищеца. Настоява се за отхвърляне на исковете. Претендират се сторените по делото разноски.

Добричкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че между страните е било налице трудово правоотношение, възникнало по силата на трудов договор № 509/02.07.2021г., съгласно който ищецът е приел да изпълнява длъжността „***“. Със заповед № 609/23.11.2022г. на основание чл. 190, ал.1, т.2 от КТ ищецът е уволнен.

С влязло в сила на 08.09.2023г. Решение № 683 от 24.08.2023г. по гр. дело № 424/2022г. на ДРС е признато за незаконно уволнението на П. М. В., и е отменена, като незаконосъобразна, Заповед № 609/23.11.2022 г. за налагане на наказание „дисциплинарно уволнение“, като ищецът е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност.

В първото съдебно заседание, проведено на 14.07.2023г. ищецът е оспорил истинността на представените от ответника документи – платежен фиш за месец май 2022г. и РКО № 4069 от 02.09.2022г. досежно автентичността на подписите, положени след текста „получил сумата“. При това съдът е извършил проверка на документите по реда на чл.193, ал.2 от ГПК чрез вземане на заключение от съдебно-почерков експерт по смисъла на чл.194, ал.1 от ГПК. От изслушаната по делото съдебно-графическа експертиза, се установява, че подписът в графата „получил сумата“ в платежен фиш за месец май 2022г. не е изпълнен от ищеца Пл. В., а подписът в РКО № 4069 от 02.09.2022г. в графата „получил сумата“ е изпълнен от ищеца. Вещото лице е изготвило заключението си на база оригиналите на

оспорените документи, предоставени от ответника, а като сравнителен материал е ползвал подписите на лицето, положени лично пред него и подписи, съхраняващи се в базата на МВР.

При формиране крайния извод на съда във връзка с оспорването, следва да се изходи от това, че доказателствената тежест за установяване неавтентичността на подписите се носи от оспорващата страна - в случая от ищеца. След като ищецът носи доказателствената тежест за опровергаване истинността по авторство /автентичността/ на оспорените от него документи, той следва да проведе главно доказване на твърдяната от него неистинност, което за да изпълни предназначението си следва да бъде пълно, т.е. да създаде сигурно убеждение в подлежащия на доказване факт, а не само вероятност той да се е осъществил. След обсъждане на съдебно-почерковата експертиза, съдът намира, че доказването на неистинността оспорения платежен фиш за месец май 2022г подписите на лицето е успешно проведено . Поради това същият е изключен от доказателствения материал по делото и съдът не следва да изгради фактическите и правните си извод въз основа на него.

По делото е назначена и изслушана съдебно - счетоводна експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и съдът възприема като компетентно и обективно изготвено. Вещото лице е установило, че брутното трудово възнаграждение на ищеца, за периода от месец април 2022 г. до месец ноември 2022 г. вкл., е в размер на 5701.30 лв., от което е изплатено 2780 лв., в т.ч.:

- за м.април 2022 г. в размер на 710.00 лв. - изплатени на 17.06.2022 г.
- за м.май 2022 г. в размер на 710.00 лв. - неизплатени
- за м.юни 2022 г. в размер на 710.00 лв. - изплатени на 20.07.2022 г.
- за м.юли 2022 г. в размер на 714.26 лв, от които на 02.09.2022 г. са изплатени 325.00 лв.
- за м.август 2022 г. в размер на 714.26 лв., от които на 02.09.2022 г. са изплатени 325.00 лв.
- за м.септември 2022 г. в размер на 714.26 лв., от които на 21.10.2022 г. са изплатени 710.00 лв.
- за м.октомври 2022 г. в размер на 714.26 лв. - неизплатени

- за м.ноември 2022 г. в размер на 714,26 лв. – неизплатени.

Експертът е изчислил и размерите на обезщетенията за забава в размер на законна лихва в изплащането на дължимите трудови възнаграждения - общо 102.01 лв., т.ч.:

- 3.35 лв. за м.април 2022 г., за периода от 31.05.2022 г. до датата на плащане 17.06.2022 г,
- 42.37 лв. за м.май 2022 г., за периода от 01.07.2022 г. до 31.01.2023 г.
- 17.31 лв. за м.юли 2022 г. за периода от 31.08.2022 г. до 31.01.2023 г.
- 13.78 лв. за м.август2022 г. за периода 01.10.2022 г, до 31.01.2023 г.
- 3.90 лв. за м.септември 2022 г. за периода 31.10.2022 г. - 31.01.2023 г.
- 13.17 лв. за м.октомври 2022 г. за периода 01.12.2022 г. - 31.01.2023 г.
- 7.22 лв. за м.декември 2022 г. за периода от 31.12.2022 г. - 31.01.2023г.

Според експертизата ищецът има право на платен годишен отпуск, от общо 37 работни дни, с дължимо обезщетение по чл.224 от КТ, в размер на общо 1201.39 лв., в т.ч.:

- 422.11 лв. за 13 дни за 2021 г.
- 779.28 лв. за 24 дни за 2022 г.

Вещото лице е категорично, че на ищеца не е изплащано обезщетение по чл. 224 от КТ от ответното дружество.

Въз основа на така установената по делото фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Предявените иски черпят правното си основание от разпоредбите на чл. 242 във вр. с чл. 128 от КТ, чл. 86 от ЗЗД и чл. 224, ал.1 от КТ.

Относно исковите по чл. 242, вр. чл. 128, т.2 от КТ, съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК ищецът носи тежестта, при условията на пълно и главно доказване, да установи размера на претендираните суми.

По иска по чл. 224 от КТ следва да се установи настъпило прекратително действие на трудово-правната връзка между страните /не е спорно/ и неизползван, полагащ се съгласно нормативната уредба размер на

платен отпуск.

По исковете по чл. 86 от ЗЗД следва да установи настъпването на изискуемостта на всяко едно от главните вземания.

На основание чл. 154, ал. 1 от ГПК в тежест на ответника е да докаже твърденията си за извършено плащане.

Основавайки изводите си на заключението по ССЧЕ съдът намира предявените искове за основателни. Ответникът не доказва правопогасяващите си възражения.

Като законова последица от уважаване на главните претенции в посочените размери върху тях следва да се присъди и законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното погасяване на вземанията.

Относно отговорността за разноси:

С оглед изхода на спора ищецът има право на разноси. В случая ищецът претендира адвокатски хонорар съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв. като представя договор за правна защита и съдействие от 14.02.2024год.

Предвид разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., на адвоката оказал безплатна правна помощ следва да се присъди адвокатско възнаграждение, което се определя от съда в размер на 1000 лева.

Ето защо на адв. М. Г. следва да се присъди сумата от 1000лв.

На основание чл. 78, ал. 6, ГПК в тежест на ответника е и плащането на държавната такса за разглеждането на уважените искове в общ размер от 216,34 лева, както и сумата от 650лв. - възнаграждения за вещи лице.

Така мотивиран, Добричкият районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Стар пост“ ООД с ЕИК 175157550, седалище и адрес на управление в гр. София, бул „Черни връх“ № 73 да заплати на **П. М. В.** с ЕГН ***** от гр. Д., ул. „****“ № ***, вх. ***, ет.***, ап. ***, на основание чл. 242 във вр. с чл. 128, т.2 от КТ, чл. 86 от ЗЗД и чл. 224, ал.2 от КТ следните суми,:

- 710 лева неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец май 2022г. ;

- 389,26 лева неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец юли 2022г.;

- 389,26 лева неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец август 2022г.;

- 710 лева неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец октомври 2022г.;

- 710 лева неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец ноември 2022г.;

ведно със законната лихва върху всяко от главните задължения от датата на подаване на исковата молба 31.01.2023г. до изплащане на възнаграждението;

- 42,27 лева, представляващи обезщетение за забава по чл. 86 от ЗЗД при изплащане на трудово възнаграждение за месец май 2022г., считано от 01.07.2022г. до 31.01.2023г.

- 17,31 лева, представляващи обезщетение за забава по чл. 86 от ЗЗД при изплащане на трудово възнаграждение за месец юли 2022г., считано от 31.08.2022г. до 31.01.2023г.

- 13,78 лева, представляващи обезщетение за забава по чл. 86 от ЗЗД при изплащане на трудово възнаграждение за месец август 2022г., считано от 01.10.2022г. до 31.01.2023г.

- 13,17 лева, представляващи обезщетение за забава по чл. 86 от ЗЗД при изплащане на трудово възнаграждение за месец октомври 2022г., считано от 01.12.2022г. до 31.01.2023г.

- 7,22 лева, представляващи обезщетение за забава по чл. 86 от ЗЗД при изплащане на трудово възнаграждение за месец ноември 2022г., считано от 31.12.2022г. до 31.01.2023г.

- 402,40 лева, представляваща неизплатено брутно трудово обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ за неизползван отпуск за 2021г. в размер на 13 дни, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба 31.01.2023г. до изплащане на задължението и

- 779,28 лева, представляваща неизплатено брутно трудово обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ за неползван платен годишен отпуск за 2022г. в размер на 26 дни, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба 31.01.2023г. до изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „Стар пост“ ООД с ЕИК 175157550, седалище и адрес на управление в гр. София, бул „Черни връх“ № 73 да заплати да заплати по сметка на Добричкия районен съд държавна такса по исковете в общ размер от 216,34 лева, както и сумата от 650лв. - възнаграждения за вещи лица.

ОСЪЖДА „Стар пост“ ООД с ЕИК 175157550, седалище и адрес на управление в гр. София, бул „Черни връх“ № 73 да заплати на адвокат М. Г. – ДАК, с адрес: гр. Д., ул. „**“ № ***, ет. ***, офис ***, БУЛСТАТ 124128177, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАДв. във вр. чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата в размер на 1000лв., представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ.**

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ пред Добричкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 от ГПК препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____